

**МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ
УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ**

**НАУКОВІ ПРАЦІ
МІЖРЕГІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ
УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ**

ПЕДАГОГІЧНІ НАУКИ

**SCIENTIFIC WORKS
OF INTERREGIONAL ACADEMY
OF PERSONNEL MANAGEMENT**

PEDAGOGICAL SCIENCES

Випуск 2 (65), 2025

Видавничий дім
“Гельветика”
2025

Редакційна колегія

Бахов І. С., доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри іноземної філології та перекладу, ПрАТ ВНЗ «Міжрегіональна Академія управління персоналом», Україна (головний редактор)

Безверхня Г. В., кандидат наук з фізичного виховання та спорту, професор, професор кафедри фізичної культури, спорту та здоров'я, Луцький національний технічний університет, Україна

Блажко О. А., доктор педагогічних наук, професор, декан природничо-географічного факультету, професор кафедри хімії та методики навчання хімії, Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського, Україна

Бондаренко В. В., доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри спеціальної фізичної підготовки, Національна академія внутрішніх справ, Україна

Вальчук-Оркуша О. М., доктор габілітований, Факультет географічних і геологічних наук, Університет імені Адама Міцкевича у Познані (Uniwersytet imeni Adama Mickiewicza w Poznaniu), Польща

Василишина Н. М., кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри іноземних мов, Національний авіаційний університет, Україна

Герасименко Л. В., доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри психології, педагогіки та філософії, Кременчуцький національний університет імені Михайла Остроградського, Україна

Головач Н. В., кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри управління персоналом та економіки праці, ПрАТ «ВНЗ «Міжрегіональна Академія управління персоналом», Україна

Замелюк М. І., кандидат педагогічних наук, викладач кафедри теорії та методики дошкільної освіти, Комунальний заклад вищої освіти «Луцький педагогічний коледж» Волинської обласної ради, Україна

Кисленко Д. П., доктор педагогічних наук, доцент, професор кафедри правоохоронної та антикорупційної діяльності Навчально-наукового інституту права імені князя Володимира Великого, ПрАТ ВНЗ «Міжрегіональна Академія управління персоналом», Україна

Костікова І. І., доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри теорії і практики англійської мови, Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди, Україна

Кравченко Т. П., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри теорії та методики фізичного виховання і спорту, Університет Григорія Сковороди в Переяславі, Україна

Кравчук О. В., доктор педагогічних наук, доцент, професор кафедри фахових методик та інноваційних технологій у початковій школі, Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини, Україна

Марцева Л. А., доктор педагогічних наук, доцент, заступник директора Вінницького регіонального центру оцінювання якості освіти, доцент кафедри комп'ютерної інженерії та кібербезпеки, Державний університет «Житомирська політехніка», Україна

Млинарчук-Соколовська Анна (Anna Młynarczuk-Sokołowska), доктор наук, професор, факультет педагогіки, Білостоцький університет (University of Białystok), Білосток, Польща

Москаленко О. І., доктор педагогічних наук, професор кафедри авіаційних робіт та послуг (англомовний проєкт), Національний авіаційний університет, Україна

Осадченко Т. М., кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри теорії і методики фізичного виховання, Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини, Україна

Пліско В. І., доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри педагогіки, психології й методики фізичного виховання, Національний університет «Чернігівський колегіум» імені Т.Г. Шевченка, Україна

Побірченко Н. С., доктор педагогічних наук, професор, Державне Вище Професійно-Технічне Училище ім. Вітелона, Польща (голова редакційної ради)

Поліщук Г. В., доктор педагогічних наук, доцент кафедри англійської мови та методики її викладання, Центральноукраїнський національний педагогічний університет імені Володимира Винниченка, Україна

Потапчук Т. В., доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри теорії та методики дошкільної та спеціальної освіти, Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника, Україна

Рибалко П. Ф., доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри теорії та методики фізичної культури, Сумський державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка, Україна

Рижиков В. С., доктор педагогічних наук, професор, головний науковий співробітник, Військовий Інститут Київського Національного університету імені Тараса Шевченка, Україна

Даріуш В. Скальські (Dariusz V. Skalski), доктор педагогічних наук, кандидат наук з фізичної культури, інженер, професор, Секція плавання та рятування на воді, Академія Фізичного Виховання та Спорту (Academy of Physical Education and Sports), Польща

Солтик О. О., доктор педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри теорії і методики фізичного виховання і спорту, Хмельницький національний університет, Україна

Цибульська В. В., кандидат наук з фізичного виховання і спорту, доцент, доцент кафедри теорії і методики фізичного виховання і спортивних дисциплін, Мелітопольський державний педагогічний університет імені Богдана Хмельницького, Україна

Чернуха Н. М., доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри соціальної реабілітації і соціальної педагогіки, Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Україна

Затверджено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 6 від 16 липня 2025 року)

Реєстрація суб'єкта у сфері друкованих медіа:

Рішення Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення № 1173 від 11.04.2024 року

Ідентифікатор медіа: R30-03896

Суб'єкт у сфері друкованих медіа – Приватне акціонерне товариство «Вищий навчальний заклад «Міжрегіональна Академія управління персоналом» (вул. Фрометівська, буд. 2, м. Київ, 03039, iapm@iapm.edu.ua, тел. (044) 490-95-00).

Періодичність видання: 4 рази на рік.

DOI: 10.32689/maup.ped

Наукові праці МАУП. Педагогічні науки. 2024. Вип. 2 (65). Київ : Міжрегіональна Академія управління персоналом, 2025. 56 с.

Публікуються статті науковців, які досліджують актуальні проблеми розвитку педагогічних наук. Для науковців, викладачів, студентів та всіх, кого цікавить розвиток педагогічних наук в Україні.

CONTENTS

**Bozhena BUKHOVETS, Tetyana RYCHOK, Kateryna FILIPTSOVA,
Karina VERZLOVA, Halyna DYSHEL**

PHYSICAL AND SPORTS REHABILITATION OF ELDERLY PEOPLE
WITH LUMBAR SPINE DORSOPATHY..... 5

Liudmyla VARIANYTSIA

FORMATION OF FUTURE PRESCHOOL TEACHERS' SKILLS TO ANALYZE
CHILDREN'S BOOK ILLUSTRATIONS AS AN ELEMENT
OF THEIR PROFESSIONAL COMPETENCE..... 9

Olha HALITSAN, Tatyana OSYPOVA

SPECIFICITY OF FORMING INTERCULTURAL COMMUNICATIVE COMPETENCE
OF FUTURE TEACHERS USING INTERACTIVE TEACHING MEANS
DURING THE STUDY OF THE DISCIPLINE "PEDAGOGY"..... 16

Olena DOLHOPOL, Alona PRYKHODKO

TRAINING EVENT MANAGEMENT AND TEAM BUILDING
FOR FUTURE ORGANIZATIONAL PSYCHOLOGISTS..... 23

**Svitlana DOLZHENKO, Olena HORBATIUK, Hanna SOKOLOVA,
Victoria HALUSHCHENKO**

INTERACTION OF SPECIALISTS: STRATEGIES FOR SUPPORTING CHILDREN
WITH STUTTERING..... 29

Mariana KERASIUK. LIUDMYLA MATIUSHKO

NATIONAL EDUCATION IN THE ACTIVITIES OF "PROSVITA"
AT THE END OF THE 19TH–EARLY 20TH CENTURY..... 36

Anton LYTVYNENKO

INTERCULTURAL COMMUNICATIVE COMPETENCE IN THE DIGITAL ENVIRONMENT:
INNOVATIVE APPROACHES TO TEACHING FOREIGN LANGUAGES..... 43

Volodymyr MYKHAYLOV, Dmytro KYSLENKO, Vitaliy POLYVANYUK

THE IMPROVEMENT OF THE CONTENT OF PHYSICAL TRAINING IN MILITARY
MANAGEMENT UNITS..... 49

УДК 378.147:004:316.77:81'243

DOI <https://doi.org/10.32689/maup.ped.2025.2.7>**Anton LYTUVYENKO**

Postgraduate Student at the Department of Foreign Philology and Translation,
Interregional Academy of Personnel Management, greenbranch698@gmail.com
ORCID: 0009-0006-1138-5366

INTERCULTURAL COMMUNICATIVE COMPETENCE IN THE DIGITAL ENVIRONMENT: INNOVATIVE APPROACHES TO TEACHING FOREIGN LANGUAGES

The article explores the development of intercultural communicative competence (ICC) in the process of foreign language teaching within a digital environment. Against the backdrop of globalization, intensified intercultural communication, and the dynamic evolution of information and communication technologies, traditional educational approaches are undergoing profound transformations. The relevance of the topic is highlighted by the growing need to equip learners not only with linguistic skills but also with the ability to engage effectively across diverse cultural contexts through digital means.

The research problem is formulated as the need to identify innovative approaches to the development of ICC in the context of digital education. It is argued that the formation of ICC is critical not only for successful professional self-realization but also for learners' integration into the global community and for the cultivation of emotional intelligence, critical digital literacy, and social responsibility. Traditional foreign language instruction methods often overlook intercultural and digital dimensions, emphasizing the necessity to rethink educational content, forms, and strategies to meet the demands of the 21st century.

This study systematically analyzes recent scholarly literature concerning the development of ICC through digital technologies. In particular, it reviews the contributions of M. Bayram, D. Deardorff, M. Dooley, R. Darvin, S. Cram, E. B. Basoglu, K. Thompson, S. Gilleran, and others. Key principles for fostering ICC – openness, cultural self-awareness, and critical reflection – are discussed. Furthermore, the fundamental components of ICC – linguistic proficiency, sociolinguistic sensitivity, pragmatic adaptability, and intercultural awareness – are identified based on Deardorff's model. The review of research reveals that, although significant advances have been made in virtual exchanges, gamification, digital storytelling, and the use of VR/AR technologies, there remains a shortage of integrated methodological models that simultaneously address the development of intercultural competence, digital literacy, and emotional empathy.

Building upon the analysis of recent studies, the article proposes an integrative conceptual framework for the development of ICC through the systematic application of innovative digital technologies. Each technology – telecollaboration, gamification, digital storytelling, and VR/AR – is strategically aligned with specific ICC components, pedagogical goals, and expected outcomes. Virtual exchanges are identified as a means to foster emotional empathy and cultural understanding; gamification enhances motivation and reinforces cultural behavior models; digital storytelling cultivates critical thinking and reflective skills; and VR/AR technologies facilitate the development of practical intercultural communication skills through immersive simulations.

The article highlights both the advantages and challenges of using digital environments for intercultural education. Advantages include increased accessibility, interactivity, and the potential to create authentic intercultural experiences. However, challenges persist regarding the authenticity of digital interactions, critical engagement with cultural content, and overcoming technical and sociocultural barriers.

The scientific novelty of the study lies in its comprehensive theoretical substantiation and systematization of digital approaches aimed at developing ICC. The proposed model emphasizes the necessity of integrative practices that simultaneously cultivate linguistic skills, critical digital literacy, emotional intelligence, and intercultural sensitivity. The article concludes by emphasizing the need for further empirical validation of the proposed approaches, the development of electronic courses with intercultural components, and continued exploration of how digital interaction intensity influences the depth of intercultural competence development.

Overall, the article provides both a solid theoretical foundation and practical insights for advancing foreign language education in the digital age, addressing the urgent need to prepare learners for effective intercultural interaction in a globalized, technology-driven world.

Key words: intercultural communicative competence, digital environment, innovative technologies, foreign language teaching, gamification, virtual exchanges, digital storytelling.

АНТОН ЛИТВИНЕНКО. МІЖКУЛЬТУРНА КОМУНІКАТИВНА КОМПЕТЕНЦІЯ В ЦИФРОВОМУ СЕРЕДОВИЩІ: ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ

У статті досліджується розвиток міжкультурної комунікативної компетентності (МКК) у процесі викладання іноземних мов у цифровому середовищі. На тлі глобалізації, інтенсифікації міжкультурної комунікації та динамічної еволюції інформаційно-комунікаційних технологій традиційні підходи до освіти зазнають суттєвих трансформацій. Актуальність теми підкреслюється зростаючою потребою не лише у формуванні мовних навичок, але й у забезпеченні здатності здобувачів освіти ефективно взаємодіяти в різноманітних культурних контекстах за допомогою цифрових засобів.

Проблема дослідження сформульована як необхідність ідентифікувати інноваційні підходи до розвитку МКК в умовах цифрової освіти. Обґрунтовано, що формування МКК є критично важливим не лише для успішної професійної самореалізації, але й для інтеграції здобувачів освіти у світову спільноту, а також для розвитку емоційного інтелекту,

критичної цифрової грамотності та соціальної відповідальності. Традиційні методи навчання іноземних мов часто ігнорують міжкультурний та цифровий аспекти, що актуалізує потребу переосмислення змісту, форм та стратегій освіти відповідно до вимог XXI століття.

У дослідженні проаналізовано сучасну наукову літературу, присвячену розвитку МКК за допомогою цифрових технологій. Зокрема, розглянуто внесок М. Байрам, Д. Дердорф, М. Дулі, Р. Дарвіна, С. Крама, Е. Б. Басоглу, К. Томпсона, С. Гілларан та інших учених. Обговорено ключові принципи розвитку МКК – відкритість, культурну самосвідомість і критичну рефлексію. Також на основі моделі Дердорф окреслено базові компоненти МКК: мовна компетентність, соціолінгвістична чутливість, прагматична адаптивність та міжкультурна обізнаність. Огляд досліджень виявив, що, попри значний прогрес у розвитку віртуальних обмінів, гейміфікації, цифрового сторітелінгу та використання VR/AR технологій, спостерігається нестача інтегрованих методологічних моделей, які одночасно сприяють розвитку міжкультурної компетентності, цифрової грамотності та емоційної емпатії.

Спираючись на аналіз сучасних досліджень, автор пропонує інтегративну концептуальну модель розвитку МКК через систематичне застосування інноваційних цифрових технологій. Кожна технологія – телеколаборація, гейміфікація, цифровий сторітелінг і VR/AR – стратегічно поєднана із конкретними компонентами МКК, педагогічними цілями та очікуваними результатами. Віртуальні обміни визначено як засіб розвитку емоційної емпатії та культурного розуміння; гейміфікація сприяє підвищенню мотивації та засвоєнню моделей культурної поведінки; цифровий сторітелінг формує навички критичного мислення і рефлексії; VR/AR-технології розвивають практичні навички міжкультурної комунікації через моделювання ситуацій у віртуальному середовищі.

У статті висвітлено як переваги, так і виклики використання цифрових технологій у міжкультурній освіті. До переваг належать зростання доступності, інтерактивності та можливість створення автентичних міжкультурних досягнень. Водночас залишаються виклики, пов'язані з автентичністю цифрових взаємодій, необхідністю критичного осмислення культурного контенту та подоланням технічних і соціокультурних бар'єрів.

Наукова новизна дослідження полягає у всебічному теоретичному обґрунтуванні та систематизації цифрових підходів до розвитку МКК. Запропонована модель акцентує необхідність інтегративних практик, що одночасно формують мовні навички, критичну цифрову грамотність, емоційний інтелект та міжкультурну чутливість. У висновках підкреслено потребу в подальшій емпіричній верифікації запропонованих підходів, розробленні електронних курсів із міжкультурним компонентом та дослідженні впливу інтенсивності цифрової взаємодії на глибину формування міжкультурної компетентності.

Загалом стаття пропонує ґрунтовну теоретичну базу та практичні орієнтири для удосконалення навчання іноземних мов у цифрову епоху, що відповідає нагальній потребі підготовки здобувачів освіти до ефективної міжкультурної взаємодії в умовах глобалізованого й технологічно розвиненого суспільства.

Ключові слова: міжкультурна комунікативна компетентність, цифрове середовище, інноваційні технології, віртуальні обміни, цифровий сторітелінг, інноваційні технології.

Problem Statement and Its Connection to Important Scientific and Practical Tasks.

In today's globalized world, foreign language proficiency is no longer limited to grammatical and lexical skills alone. One of the key indicators of effective foreign language communication is intercultural communicative competence (ICC), which ensures an individual's ability to interact with representatives of other cultures based on understanding, respect, and tolerance. Given the transformations in the educational landscape driven by the rapid development of digital technologies, there is an increasing need to rethink traditional approaches to the formation of ICC.

The digital environment offers new opportunities for the development of intercultural competence, enabling learners to interact with representatives of diverse cultures through virtual platforms, participate in international projects, and utilize digital resources to deepen their understanding of cultural differences. However, digital interaction also presents new challenges to communication quality, as online formats are often accompanied by specific barriers: technical, linguistic, and sociocultural.

Therefore, an objective scientific and practical problem emerges: identifying which innovative approaches in foreign language teaching are most effective for developing ICC in the context

of a digital environment. The urgency of addressing this issue lies in the fact that fostering ICC among students contributes not only to their successful professional self-realization but also to their integration into the global community, the development of emotional intelligence, critical digital literacy, and social responsibility.

Since traditional methods of foreign language instruction often fail to account for intercultural and digital dimensions, the need to update the content, forms, and methods of teaching has become exceptionally pressing. The search for and implementation of innovative digital practices in the educational process acquires particular importance in achieving the goal of 21st-century education – the cultivation of global citizens who possess foreign language proficiency and are capable of effective intercultural interaction across diverse digital contexts.

Analysis of Recent Research and Publications. In light of the urgent need to modernize approaches to intercultural communicative competence (ICC) development in the digital age, it is essential to review existing scientific research. The following section analyzes recent scholarly contributions that explore innovative practices and challenges related to fostering ICC through digital technologies. In particular, the works

of M. Bayram emphasize the need to rethink the traditional approach to foreign language teaching, focusing on the integration of intercultural education into the digital learning space [1]. The author highlights that the effective development of ICC is impossible without considering the specific features of online communication.

D. Deardorff, in her research, proposes a model for the development of intercultural communicative competence (ICC) based on the principles of openness, cultural self-awareness, and critical reflection [2]. In the digital environment, these elements acquire new dimensions, particularly due to the necessity of managing large volumes of information and interacting with representatives of diverse cultures through digital technologies. Furthermore, according to Deardorff (2006), ICC encompasses four key components: linguistic proficiency, sociolinguistic sensitivity, pragmatic adaptability, and intercultural awareness, each playing a critical role in fostering effective cross-cultural communication.

M. Dooley and R. Darvin, within the framework of critical digital literacy, note that educators should not only teach language skills but also foster students' ability to critically evaluate digital content, recognize cultural codes, and develop skills for intercultural dialogue in online spaces [4].

A significant focus in current research is placed on analyzing the effectiveness of virtual exchanges (telecollaboration) in developing ICC. According to the findings of S. Cram and E. B. Basoglu, students' participation in international virtual projects contributes to enhancing cultural empathy, developing intercultural communication skills, and expanding sociocultural experience [3].

The positive impact of gamification on the development of intercultural competencies is emphasized in the research of K. Thompson and S. Gilleran, who found that game-based methods stimulate student motivation and facilitate more effective assimilation of cultural behavior patterns [9].

Recent studies also highlight the significant potential of augmented and virtual reality technologies (VR/AR) for immersing learners in authentic intercultural environments. The work of K. Knutzen and colleagues demonstrates that the use of VR/AR platforms enables the simulation of real intercultural scenarios, positively influencing the development of practical intercultural interaction skills [6].

The development of ICC through digital storytelling is explored in the studies of I. Elola

and A. Oskoz, who argue that creating multimedia stories on intercultural themes fosters reflective thinking and a deeper understanding of cultural differences among students [5].

At the same time, as review studies by L. Rai and co-authors suggest, there remains a shortage of integrated methodological models that simultaneously address the development of intercultural competence, digital literacy, and emotional empathy [7].

While current research highlights the importance of developing ICC through digital means, it also reveals gaps in integrated methodological approaches. Addressing these gaps, this study aims to provide a theoretical foundation and propose a systematic framework for the effective incorporation of digital technologies into foreign language instruction.

The purpose of this article is to provide a theoretical justification and systematization of innovative digital approaches aimed at fostering the development of intercultural communicative competence (ICC) within the context of foreign language instruction.

The objectives of the study are to analyze contemporary scholarly approaches to the formation of ICC in the digital environment, to identify effective methodological practices, and to delineate prospects for the further integration of digital technologies (such as virtual exchanges, gamification, digital storytelling, and VR/AR) into foreign language education, with the aim of enhancing students' critical digital literacy, cultural self-awareness, and emotional empathy.

Presentation of the Main Research Material. This study is based on an analysis of contemporary scientific literature concerning the development of intercultural communicative competence (ICC) in the digital environment, along with the systematization of empirical research findings related to the use of innovative digital technologies in foreign language teaching. The study employs methods of theoretical analysis, comparative analysis of practices across different educational systems, data synthesis, and critical interpretation of previous research results.

In the current context of globalization and the rapid advancement of digital technologies, the ability to engage in intercultural communication has gained particular relevance. Modern foreign language instruction must go beyond the development of grammatical and lexical skills, focusing instead on fostering the ability to interact effectively across diverse cultural contexts, including through digital means. Information and communication technologies

are transforming traditional educational approaches, requiring educators to integrate new methodologies aimed at developing students' critical digital literacy, emotional intelligence, and social empathy.

Virtual exchanges, as a tool of telecollaboration, provide learners with opportunities for direct interaction with representatives of other cultures in a digital environment. Research by S.Cram and E.B.Basoglu [3] demonstrates that participation in such projects fosters cultural empathy, communication skills, and broadens students' worldviews. The effectiveness of telecollaboration stems from the creation of authentic intercultural situations that stimulate reflection and independent understanding of cultural differences.

The application of game elements in education enhances student motivation and improves the assimilation of cultural behavior patterns. As noted by K.Thompson and S.Gilleran [9], gamification creates an emotionally engaging environment that facilitates immersion in the study of other cultures through game-based simulations and intercultural tasks.

Virtual reality (VR) and augmented reality (AR) technologies open new opportunities for creating simulated intercultural environments. The use of VR/AR platforms allows students to immerse themselves in modeled scenarios of intercultural interaction, fostering the development of practical communication skills in diverse cultural contexts [6]. Virtual learning environments offer a high degree of emotional engagement and contribute to the formation of stable cultural representations.

The creation of digital stories on intercultural themes by learners promotes critical thinking, reflection, and a deeper understanding of cultural differences. According to research by I.Elola and A.Oskoz [5], digital storytelling stimulates students' creative abilities and facilitates the integration of linguistic, sociocultural, and emotional components of learning.

The advantages of the digital environment in developing ICC include access to authentic materials, the possibility of multichannel communication, interactive learning, and increased student motivation. However, significant challenges remain: ensuring the authenticity of intercultural experiences, fostering critical engagement with cultural content, and overcoming technical and sociocultural barriers.

The scientific novelty of this study lies in the comprehensive theoretical justification and systematization of innovative digital

approaches to the development of intercultural communicative competence in foreign language instruction. In particular, the study theoretically substantiates the necessity of simultaneously integrating virtual exchanges, gamification, digital storytelling, and VR/AR technologies into educational practices to foster students' critical digital literacy, emotional intelligence, and cultural self-awareness.

Building upon recent advances in digital pedagogy and the growing necessity to develop holistic intercultural communicative competence (ICC) in foreign language education, this study proposes an integrative framework for systematically incorporating innovative digital technologies into the learning process. Unlike traditional approaches that often treat technological tools in isolation, the proposed model emphasizes the synergistic use of telecollaboration, gamification, digital storytelling, and virtual/augmented reality (VR/AR) to address the multifaceted nature of ICC. Each technology is strategically aligned with specific ICC components, pedagogical goals, and expected learning outcomes, thereby ensuring a coherent and targeted development of learners' intercultural sensitivity, critical digital literacy, emotional intelligence, and reflective thinking. The framework aims to create an immersive, interactive, and reflective educational environment where students can engage authentically with diverse cultural contexts through digital means. By synthesizing multiple innovative strategies, this model advances the current theoretical and practical understanding of how digital environments can be effectively leveraged to foster deep, sustainable intercultural competence among language learners in the 21st century.

Integration of Innovative Digital Technologies for the Development of Intercultural Communicative Competence: A Conceptual Model. This study presents a conceptual framework for fostering intercultural communicative competence (ICC) through the systematic integration of innovative digital technologies. The proposed model is structured around the dynamic interplay between the type of digital tool employed, the corresponding ICC component addressed, the pedagogical objective pursued, and the anticipated learning outcome.

Specifically:

- Virtual exchanges (telecollaboration) are designed to cultivate emotional empathy and cultural understanding by creating authentic opportunities for interaction within digital environments. Through participation in virtual exchanges, students experience direct immersion

into intercultural communication processes, thereby enhancing their real-world intercultural competencies.

- Gamification serves as a motivational mechanism for reinforcing cultural behavior models through role-playing activities and game-based scenarios. The incorporation of gamified elements into educational practices significantly enhances student engagement and facilitates the deeper internalization of intercultural patterns.

- Digital storytelling supports the development of critical thinking and reflective skills by encouraging students to explore and analyze cultural codes through the creation of personally meaningful multimedia narratives. This pedagogical strategy fosters heightened cultural self-awareness and advances students' capacities for self-reflection regarding cultural diversity.

- Virtual and augmented reality (VR/AR) technologies are oriented toward the acquisition of practical intercultural communication skills through the simulation of intercultural conflict scenarios in virtual environments. The high degree of immersion provided by VR/AR applications allows students to develop hands-on experience in navigating intercultural interactions that closely replicate real-world social contexts.

Accordingly, the proposed model advocates for the integrative application of diverse digital technologies, each systematically aligned with specific dimensions of intercultural competence development. The comprehensive adoption of these technological tools not only optimizes the effectiveness of ICC formation within digital learning environments but also promotes the holistic advancement of students' emotional intelligence, critical digital literacy, and social empathy.

Conclusions and Prospects for Further Research. The results of the conducted study confirm that the development of intercultural communicative competence (ICC) in the digital environment is one of the key tasks of contemporary foreign language education. The formation of ICC requires not only the

acquisition of linguistic structures but also the deliberate development of critical digital literacy, emotional intelligence, social empathy, and critical reflection skills regarding cultural differences.

Theoretical analysis has identified that effective innovative approaches to developing ICC include the use of virtual exchanges (telecollaboration), the implementation of gamification elements, the integration of digital storytelling, and the application of augmented and virtual reality (AR/VR) technologies. The use of these digital technologies in foreign language instruction facilitates the creation of authentic intercultural situations, enhances student motivation, and expands opportunities for intercultural interaction.

At the same time, challenges related to the authenticity of intercultural experiences, as well as technical and sociocultural barriers, necessitate further research and the development of integrated methodological models that simultaneously address the development of intercultural competence, digital literacy, and students' emotional empathy.

Promising directions for future research include:

- empirical validation of the effectiveness of the proposed approaches in real-world educational practices;

- development of original electronic courses incorporating intercultural components;

- investigation of the impact of digital interaction intensity on the depth of intercultural skill development;

- exploration of the specific features of ICC development across different student age groups in the digital environment.

The theoretical model and its systematic alignment of digital technologies with ICC components provide a foundation for practical implementation. Nevertheless, the dynamic nature of digital education and intercultural interaction necessitates further empirical exploration. The following conclusions summarize key findings and outline prospects for future research directions.

Bibliography:

1. Байрам М. Викладання та оцінювання міжкультурної комунікативної компетентності. Київ : Мультилінгвал Матерс, 2020. 250 с.
2. Дердорф Д. Формування міжкультурної компетентності у студентів: концепції та моделі. *Освіта і наука*. 2021. № 4. С. 48–59. DOI: <https://doi.org/10.3390/education4040048>
3. Crum S., Basoglu E. B. Intercultural communicative competence development through synchronous virtual exchange. Intelligent CALL, granular systems, and learner data. Short Papers from EUROCALL 2022. Research-publishing.net. 2022. P. 83–88.
4. Dooly M., Darwin R. Intercultural communicative competence in the digital age: Critical digital literacy and inquiry-based pedagogy. *Language and Intercultural Communication*. 2022. Vol. 22(3). P. 354–366. DOI: <https://doi.org/10.1080/14708477.2022.2047783>

5. Elola I., Oskoz A. Digital storytelling: Developing intercultural competence in a Web 2.0 environment. *CALICO Journal*. 2020. Vol. 37(2). P. 179–202.
6. Knutzen K., Jiow H. J., Lee M. J. W., Fong L. L. Using Social Virtual Reality in Teaching Intercultural Communication. *Technology, Knowledge and Learning*. 2025. Vol. 30(1). P. 55–72.
7. Rai L., Deng C., Lin S., Fan L. Massive Open Online Courses and intercultural competence: Analysis of courses fostering soft skills through language learning. *Frontiers in Psychology*. 2023. Vol. 14.
8. Taguchi N. Using immersive virtual reality for the assessment of intercultural conflict mediation. *Language Learning & Technology*. 2023. Vol. 27(3). P. 108.
9. Thompson C. G., Gillern S. V. Video-game based instruction for vocabulary acquisition with English language learners: A Bayesian meta-analysis. *Educational Research Review*. 2020. Vol. 30.
10. Zhang X., Zhou M. Information and digital technology-assisted interventions to improve intercultural competence: A meta-analytical review. *Computers & Education*. 2023. Vol. 194.